WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No. 19 12 MEI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

KWIK, Kwek en Kwak waren de hele dag al bezig geweest met geheimzinnige pakjes en papiertjes en bloemen. „Wat zijn jullie nu eigenlijk aan 't doen, jongens?" vroeg ik toen de nieuwsgierigheid mij te erg werd.

„Nu," zei Kwek, „u mag het best weten, oom Donald, wij maken een verrassing voor Oma Duck!" Daar keek ik echt van op. „Ze is toch niet jarig?" vroeg ik geschrokken, want verjaardagen vergeet ik altijd.

De neefjes keken mij verontwaardigd aan. „Welnee," zei Kwek, „maar het is zondag toch moederdag, weet u dat niet eens?"

„En dan krijgen alle moeders en grootmoeders toch een cadeautje en een bos bloemen," voegde Kwik er aan toe.

„Dan mogen ze ook niet werken, alleen maar uitrusten van alles wat ze het afgelopen jaar voor ons gedaan hebben," wist Kwak nog verder te vertellen. Ja, toen wist ik het ook weer. „Als het dan maar weer niet zo wordt als verleden jaar!" lachte ik en Kwik, Kwek en Kwak keken beschaamd naar de grond. Verleden jaar hadden ze namelijk een maaltijd voor Oma willen koken, en het gevolg was geweest dat Oma harder dan anders had moeten werken om de keuken weer schoon te krijgen!

„Nee hoor," zei Kwek, „daar wagen we ons niet meer aan! Dit jaar zorgt tante Katrien voor het eten en wij maken het cadeau."

Nu, ik vond het een reuze idee, en besloot het aan jullie door te geven. Dus, met moederdag extra lief zijn voor moeder, hoor! Al is het maar een bosje bloemen, ze zal het fijn vinden dat je eraan gedacht hebt! Tot volgende keer!

ODM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23,50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en sock; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

TINY DE JONG, AMSTERDAM. Bedankt voor je gezellige brief. Gaat het goed met Hansje? En met je studie op het Lyceum? Het lijkt me enig om de natuur zo van dicht bij te bekijken en zo leerzaam. Groeten aan vader, moeder en Tiny.
JAN ZEGER, VOORBURG. Pipo, Tom Poes en Goofy bedanken je alle drie voor je briefje. Pipo wil graag weten hoe je zijn nieuwste avontuur vindt. Laat je dat eens weten?
WENNIE JANSEN, BABBERICH. Hoe meer brieven ik van jullie met je willen ruilen. Ik hoop dat je succes hebt, Joost. Ik zal je straatnaam even noemen: Baronieluan 135. Dag!
AUKJE DE VRIES, HOORN. Ik geloof dat ik de oplossing van jouw raadsel weet. Er zat geeneen vogeltje meer op de tak, want de andere drie waren weggevlogen van de schrik. Goed, hè? Zijn er al jonge kanarietjes? Vertel me dat eens. Dag hoor!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Leuk dat je al die oude Donald Ducks hebt bewaard. Daar kun je je streds mee amuseren, hè? Ja, ze verschillen wel van de nieuwe, dat vind ik ook. Wanneer Hiawatha weer eens komt kan ik niet zeggen. Ik hoop ook van gauw.
JOOST HAVERMAN, BREDA. Misschien zijn er onder degenen die deze brievenbus lezen nog meer speldjes-verzamelaars, die graag ontvang, des te fijner vind ik 't. Schrijf maar aan Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam, als je in Nederland woont en aan Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont.
Zet linksboven op de envelop: Oom Donalds Brievenbus en vermeld duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs!

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 19

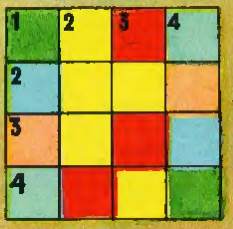

DEZE keer als prijsvraag een tover-vierkant, dat wil zeggen: zowel van links naar rechts als van boven naar beneden moet je precies dezelfde woorden invullen.
1. niet oud, van brood bijvoorbeeld;
2. dier met stekels op zijn rug;
3. redevoering; 4. voertuig zonder wielen.

Als je alle woorden hebt ingevuld, moet je tellen hoeveel klinkers er in totaal in je oplossing te vinden zijn. Je zult merken dat het allemaal dezelfde klinkers zijn. Schrijf het getal dat je gevonden hebt op een briefkaart en stuur die vóór 17 mei,
als je in Nederland woont naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en
als je in België woont naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Vergeet niet je naam en adres duidelijk op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing no. 19". Veel succes.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag van Donald Duck no. 12.
1e prijs: Erik Vervloet, **Den Haag.**
2e prijs: Annette Deckers, **Bakkum.**
3e t/m 12e prijs: G. Briene, **Tiel;** K. Smit, **Edam;** Beb den Daas, **Wamel;** N. van Sluys, **Biggekerke;** L. Vermeer, **Utrecht;** R. Creusen, **Roermond;** Ria Klaver, **Haarlem;** Rutger Jan van Uhm, **Lochem;** C. Spruit, **Soest;** Erik de Vries, **Amsterdam.**
13e t/m 22e prijs: Annette Neurink, **Goor;** Bruno Struyven, **Gentbrugge (België);** Ankie van Ommen, **Rotterdam-23;** Jan van Liere, **Dosterend (Texel);** Marleen Roetert, **Bergen op Zoom;** Wiliem Kolkema, **Haren;** Marleen van Rossen, **Vlaardingen;** Gerard Verbraeken, **Kwintsheul;** Anja van de Eerden, **Vught,** René v. d. Velde, **Emmeloord.**
De oplossing van prijsvraag no. 17 luidt: **KRUIWAGEN.**

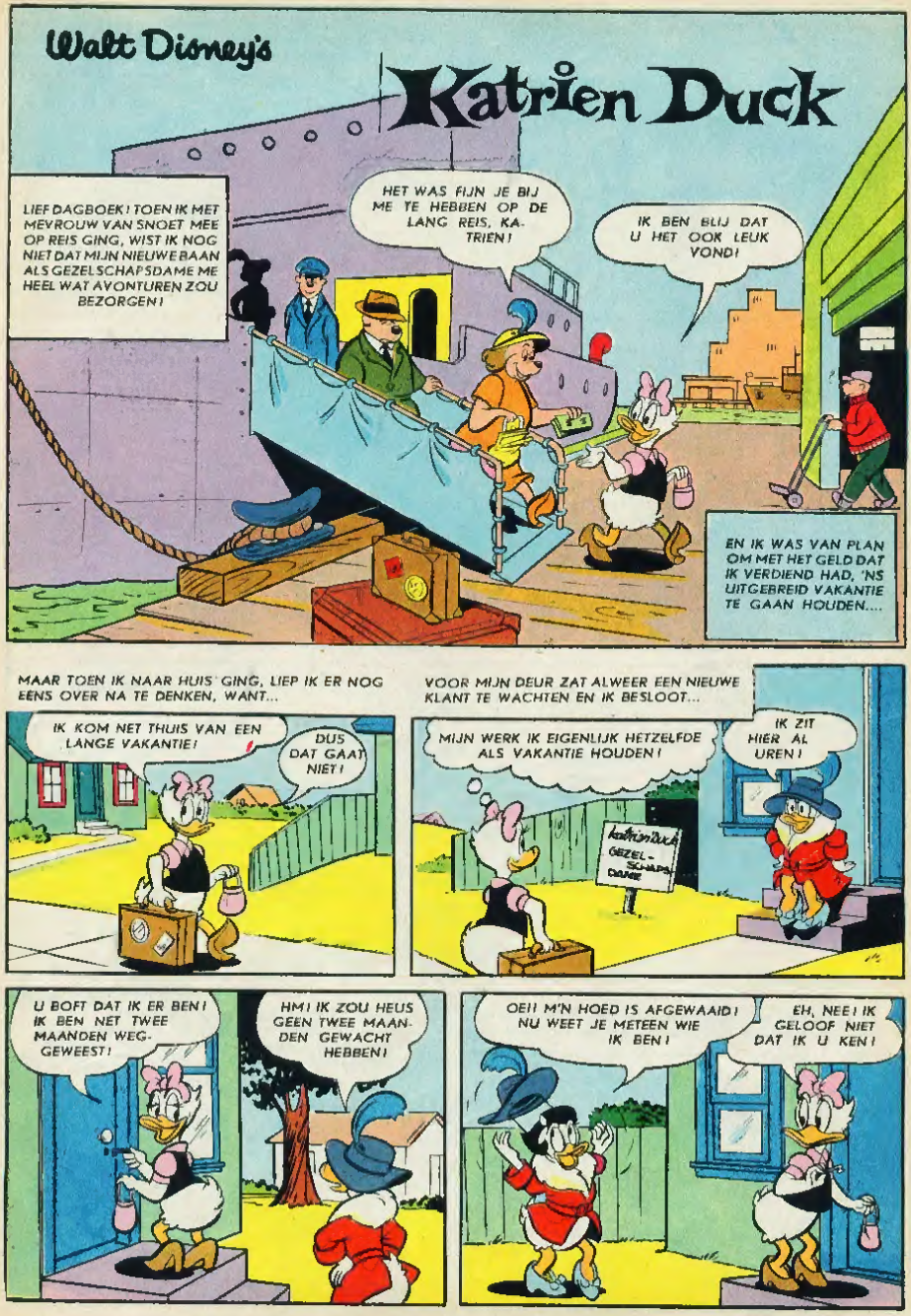
Walt Disney's
Katrien Duck
LIEF DAGBOEK! TOEN IK MET MEVROUW VAN SNOET MEE OP REIS GING, WIST IK NOG NIET DAT MIJN NIEUWE BAAN ALS GEZELSCHAPSDAME ME HEEL WAT AVONTUREN ZOU BEZORGEN!
HET WAS FIJN JE BIJ ME TE HEBBEN OP DE LANG REIS, KATRIEN!
IK BEN BLIJ DAT U HET OOK LEUK VOND!
EN IK WAS VAN PLAN OM MET HET GELD DAT IK VERDIEND HAD, 'NS UITGEBREID VAKANTIE TE GAAN HOUDEN....
MAAR TOEN IK NAAR HUIS GING, LIEP IK ER NOG EENS OVER NA TE DENKEN, WANT...
IK KOM NET THUIS VAN EEN LANGE VAKANTIE!
DUS DAT GAAT NIET!
VOOR MIJN DEUR ZAT ALWEER EEN NIEUWE KLANT TE WACHTEN EN IK BESLOOT...
MIJN WERK IK EIGENLIJK HETZELFDE ALS VAKANTIE HOUDEN!
IK ZIT HIER AL UREN!
Katrien Duck
GEZELSCHAPSDAME
U BOFT DAT IK ER BEN! IK BEN NET TWEE MAANDEN WEGGEWEEST!
HM! IK ZOU HEUS GEEN TWEE MAANDEN GEWACHT HEBBEN!
OEI! M'N HOED IS AFGEWAAID! NU WEET JE METEEN WIE IK BEN!
EH, NEE! IK GELOOF NIET DAT IK U KEN!

WIL JE NIET EENS MIJN HANDTEKENING HEBBEN?
GRUTJES! BENT U DAN ZO BEROEMD?
NATUURLIJK! IN HET ZUIDEN BEN IK BEROEMD! DE GROTE FILMSTER BONITA BURRITO!
PLOK!
OH, DAAROM KEN IK U NATUURLIJK NIET! DE FILMS UIT SPANJE ZIEN WE HIER NAAST NOOIT!
NU, DAGBOEK, BONITA ZAT BESLIST ERGENS MEE! IEDERE KEER ALS ZE IN SPANJE OP STRAAT KWAM, HERKENDE IEDEREEN HAAR EN MOEST ZE HONDERDEN HANDTEKENINGEN UITDELEN! DAT LIJKT IN HET BEGIN WEL LEUK, MAAR ALS HET ELKE DAG GEBEURT, GAAT HET TOCH GAUW VERVELEN!
BEWAAR EEN BEETJE INKT VOOR MIJN NOOFD, BONITA!
MAAR ALS U ZO'N GROTE HOED DRAAGT, ZULLEN ZE U TOCH WEL NIET ZO VLUG HERKENNEN!
NEE, DAN NIET... MAAR BIJ DE STIERENGEVECHTEN!
WEET JE BIJ ZO'N STIERENGEVECHT BEGINT IEDEREEN ALTIJD MET HOEDEN TE GOOIEN, ALS ZE HET GEVECHT MOOI VINDEN...
EN OP ZO'N MOMENT IS GEEN HOED VEILIG VOOR ZE!
EN ALS ZE ZIEN WIE IK BEN, KIJKT NIEMAND MEER NAAR DE STIER, MAAR KOMEN ZE ALLEMAAL OM MIJ HEEN STAAN!
IK ZOU ZO GRAAG EENS NET EINDE VAN EEN STIERENGEVECNT WILLEN ZIEN! EN JIJ KUNT ME DAARBIJ NELPEN!
WAT MOET IK DAN DOEN!

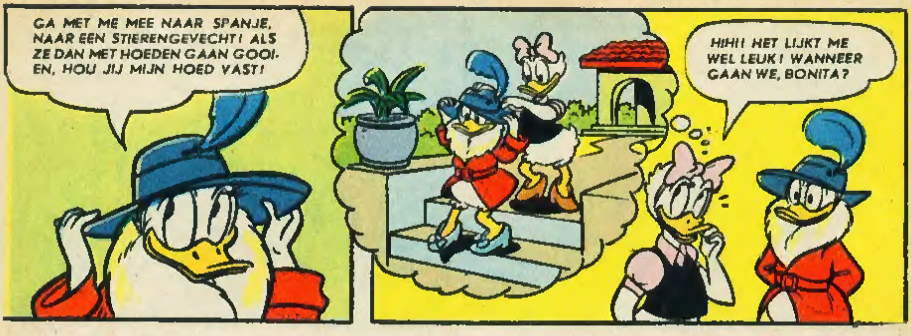

ALS IK ER EVEN BIJ NAD NAGEDACHT, ZOU IK OP HET VLIEGVELD AL GEMERKT HEBBEN DAT HET HELEMAAL NIET PLUIS WAS MET DIE BEROEMDE FILMSTER BONITA BURRITO! TOEN WE ER KWAMEN ZEI ZE TENMINSTE TEGEN ME...

ZE BELOOFDE DAT ZE HET GELD LATER TERUG ZOU GEVEN, DUS KOCHT IK TWEE KAARTJES NAAR SPANJE EN BETAALDE MET HET GELD DAT IK BIJ MEVROUW SNOET VERDIEND HAD!

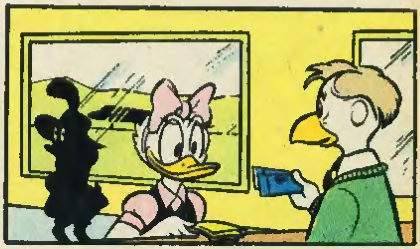

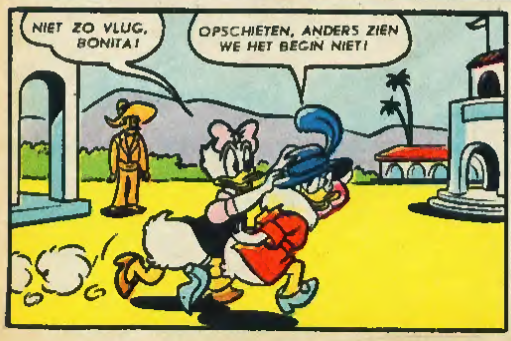

JE WEET ZEKER AL WAT ER GEBEURDE, DAGBOEK...

JA, VOOR DE TWEEDE KEER BETAALDE IK DE KAARTJES MET MIJN EIGEN GELD EN BELOOFDE BONITA MIJ HET GELD TERUG TE BETALEN...

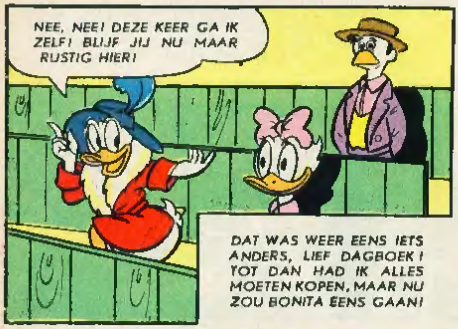

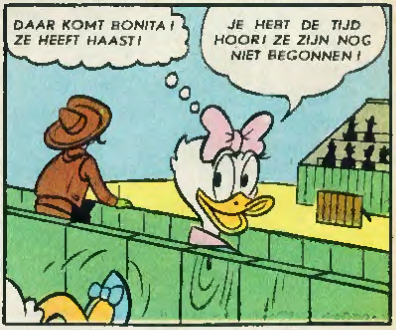

HET WAS HEEL DOM VAN ME, MAAR IK VERTROUWDE BONITA NOG ALTIJD! EIGENLIJK HAD IK HAAR NIET MOETEN GELOVEN, WANT ER WAS DIE DAG HELEMAAL GEEN WINDEN HAAR HOED KON DUS OOK NIET AFGEWAAID ZIJN!

NATUURLIJK WIST IK DAAR NIETS VAN AF EN WAS DUS HEEL VERBAASD, TOEN IK IN PLAATS VAN POTLODEN EN PENNEN VOOR EEN HANDTEKENING, REVOLVERS OP ME GERICHT ZAG! IK SNAPTE ER NIETS VAN EN KEEK DE AGENT HEEL BOOS AAN!

ZEG OP... WAT HEB JE GEDAAN MET DIE GROTE PAPIEREN ZAK VOL GELD?
GROTE PAPIEREN ZAK...?!
IK DENK DAT IK WEET WAAR DIE ZAK MET GELD IS! EEN DAME MET ZWARTE HAREN HEEFT HEM WAARSCHIJNLIJK!
M-MAAR WAAR IS ZE GEBLEVEN? EEN PAAR TELLEN GELEDEN...
DAT GELOOFT U TOCH NIET, AGENT?
NEE, DAT GELOOF IK NIET! KOM MAAR 'NS MEE, DAME!
WACHT 'NS EVEN! ZIJN VOETEN HEBBEN HEM VERRADEN!
DAT ZIJN BONITA'S SCHOENEN!
IK HAD DIE DINGEN NOOIT AAN MOETEN TREKKEN! ZE WAREN TE KLEIN. IK KON ZE NIET MEER UITKRIJGEN!
IK KAN VEEL SNELLER OP HOGE NAKKEN LOPEN DAN JIJ! IK KRIJG JE HEUS WEL!
OEI!
DAT DACHT JE MAAR! NA! ALS JE MIJ WILT VANGEN, ZUL JE TOCH VROEGER MOETEN OPSTAAN, NOOR!

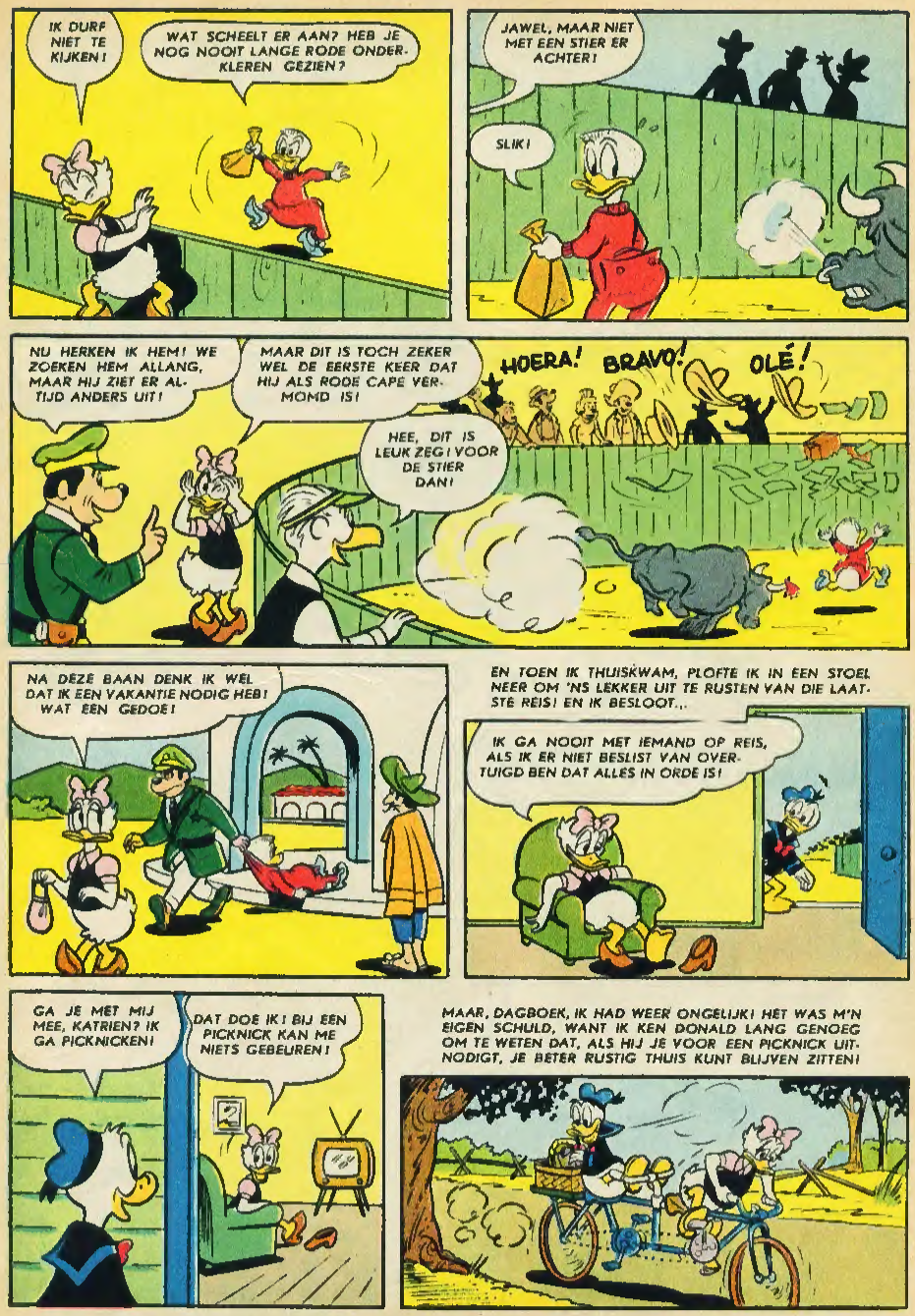
IK DURF NIET TE KIJKEN!
WAT SCHEELT ER AAN? HEB JE NOG NOOIT LANGE RODE ONDERKLEREN GEZIEN?
JAWEL, MAAR NIET MET EEN STIER ER ACHTER!
SLIK!
NU HERKEN IK HEM! WE ZOEKEN HEM ALLANG, MAAR HIJ ZIET ER ALTIJD ANDERS UIT!
MAAR DIT IS TOCH ZEKER WEL DE EERSTE KEER DAT HIJ ALS RODE CAPE VERMOMD IS!
HEE, DIT IS LEUK ZEG! VOOR DE STIER DAN!
HOERA! BRAVO! OLÉ!
NA DEZE BAAN DENK IK WEL DAT IK EEN VAKANTIE NODIG HEB! WAT EEN GEDOE!
EN TOEN IK THUISKWAM, PLOFTE IK IN EEN STOEL NEER OM 'NS LEKKER UIT TE RUSTEN VAN DIE LAATSTE REIS! EN IK BESLOOT...
IK GA NOOIT MET IEMAND OP REIS, ALS IK ER NIET BESLIST VAN OVERTUIGD BEN DAT ALLES IN ORDE IS!
GA JE MET MIJ MEE, KATRIEN? IK GA PICKNICKEN!
DAT DOE IK! BIJ EEN PICKNICK KAN ME NIETS GEBEUREN!
MAAR, DAGBOEK, IK HAD WEER ONGELIJK! HET WAS M'N EIGEN SCHULD, WANT IK KEN DONALD LANG GENOEG OM TE WETEN DAT, ALS HIJ JE VOOR EEN PICKNICK UITNODIGT, JE BETER RUSTIG THUIS KUNT BLIJVEN ZITTEN!

dijes en dajes van Donald Duck

MAGER WORDEN

Een mijnheer in Amerika, die directeur is van een heel grote fabriek, meent dat magere mensen meer werk kunnen verzetten dan dikke.
Daarom heeft hij bepaald dat een ieder, die in zijn fabriek werkt en één pond afvalt, hiervoor een extra beloning van tien gulden zal ontvangen!

* * * * * * * * *

EVEN OPSTEKEN

Binnenkort heb je geen lucifers meer nodig als er 'ns een sigaret of een sigaar aangestoken moet worden, want in Amerika gaan ze een zelfontbrandende sigaret maken. Je steekt hem aan door hem eenvoudig even langs de zijkant van het sigarettenpakje te strijken. De tabak gaat dan vanzelf gloeien en als je meteen een trekje doet heb je weer 'ns geprofiteerd van één van de vele technische snufjes van deze tijd: het opsteken van een sigaret, zonder dat het bekende „vuurtje" er aan te pas komt!

LUCIFER-SCHEPEN

„Als je denkt dat een afgebrande lucifer een nutteloos voorwerp is, alleen nog maar het weggooien waard, dan heb je het mis," zegt mijnheer Hans Sorensen in Denemarken. „Ik breek van ieder luciferhoutje netjes de afgebrande kop af en.... bouw er dan prachtige scheepsmodellen van."
Mijnheer Sorensen bouwde eerst de Amerikaanse passagiersboot „United States" en daarna het Noorse schip „Bergensfjord", waarvoor in totaal 50.000 lucifers werden gebruikt. Nu staat er alweer een nieuw schip op stapel, waarvoor 35.000 luciferstokjes nodig zullen zijn.

✻ VERGEET-MIJ-NIET ✻

Wie kent ze niet mijn mooie bloemen
Vergeet-mij-nietjes, blauw en rein,
Wie zou er onder al die bloemen
Het liefst en ook 't nederigst zijn?

Dat is gewis 't Vergeet-mij-nietje,
Dat daar zo lief, onschuldig bloeit,
En aan de waterkant heel zoetjes
Al tussen 't gras en weegbree groeit

De hemelsblauwe kleine elfjes,
Ze doen er niemand ooit verdriet,
Je kunt ze zachtjes horen fluist'ren:
„Toe kinderen, vergeet ons niet!"

BLOEMEN DROGEN

Om te controleren of de bloemen en planten, die in je droogboek tussen krantenpapier liggen volkomen droog zijn, neem je ze er voorzichtig uit en je kijkt of de stengels en bladen nog slap zijn. Een bloem, die goed „uitgedroogd" is, zal niet ombuigen, maar stijf in de juiste vorm blijven staan, ook al heeft hij geen steun. Het tweede belangrijke werk is een boek of schrift aanschaffen, waarin óm de bladzijde een velletje zacht vloeipapier zit. Schetsboeken zijn heel geschikt voor het maken van een herbarium. Je knipt van doorzichtig plakband smalle strookjes af en plakt hiermee de bloemen op de bladen van het boek of schrift, zoals je op de tekening kunt zien. Laat een plaatsje vrij voor de naam van de bloem. Ook is het aardig om er bij te zetten waar en wanneer je hem geplukt hebt en hoe lang het duurde voor hij helemaal droog was.

HEB JE DIE AL?

HET bijzondere van deze postzegel schuilt in het feit, dat hij werd uitgegeven ter gelegenheid van iets dat niet plaats vond. Het is een uitgave van de West-Afrikaanse republiek Togo, die eind april 1960 onafhankelijk werd. Dit land zocht naar een aanleiding om een extra serie mooie postzegels te kunnen uitgeven en hiervoor leek het meest geschikt de topconferentie, die korte tijd later in Parijs zou worden gehouden. Het werd dan ook een serie met links de vlaggen van de vier top-

* landen er op, die boven op de aardbol waren geplant en
* rechts één van de vier vlaggen in groter formaat. Op iedere
* postzegel van deze serie van vier een andere; op de hier afgebeelde is het de vlag van
* Engeland. Maar de topconferentie ging niet door.... De
* postzegels van Togo waren echter al verschenen en niet
* meer te achterhalen.

Walt Disney's

Pluto

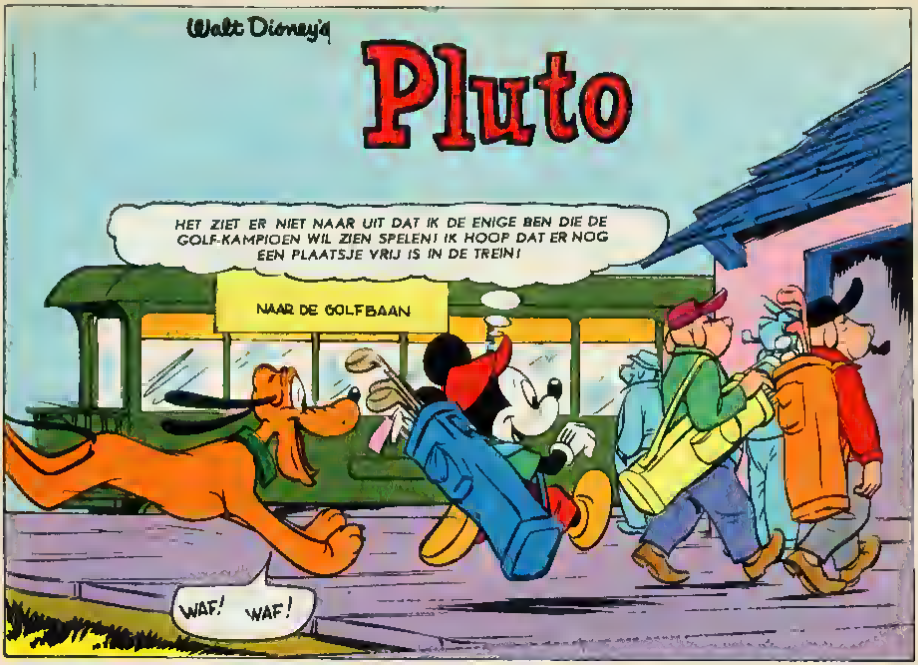

ALS IK BOF, KAN IK MISSCHIEN EEN HANDTEKENING VAN DE KAMPIOEN KRIJGEN!
EN ZO ..
HET ZAL WEL FIJN WORDEN, VANMIDDAG!
LIEVE HELP! PLUTO!!
SLORP!
PLAATSBEWIJZEN, ALSTUBLIEFT!
ZITTEN, PLUTO! ALS NIJ JE ZIET, GOOIT NIJ JE ZO DE TREIN UIT! BIJ DE VOLGENDE HALTE SMOKKEL IK JE ER WEL UIT!
WAAR IS M'N KAARTJE GEBLEVEN?
IK ZAL 'NS IN UW GOLFTAS KIJKEN!
AU! IETS HEEFT ME GEBETEN!
HONDEN WORDEN NIET TOEGELATEN! EN AANGEZIEN U GEEN PLAATSBEWIJS HEBT, MOEST U ER ZELF OOK METEEN MAAR UITGAAN!
WACHT 'NS EVEN!

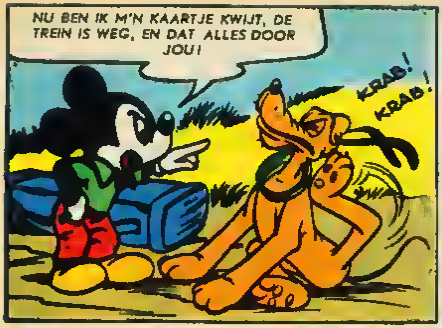

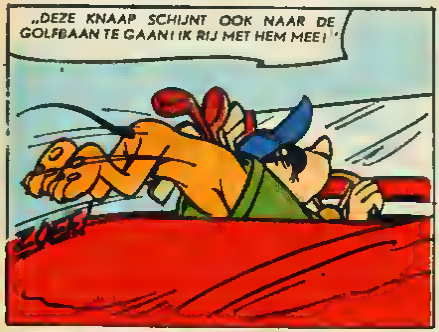

LATER...

„MICKEY ZAL VOORLOPIG NOG WEL NIET KOMEN," DENKT PLUTO „IK MOEST MAAR 'NS EEN BEETJE GAAN RONDKIJKEN! ER ZIJN ZOVEEL MENSEN DAARGINDS, DAT IK HELEMAAL NIET ZAL OPVALLEN!"

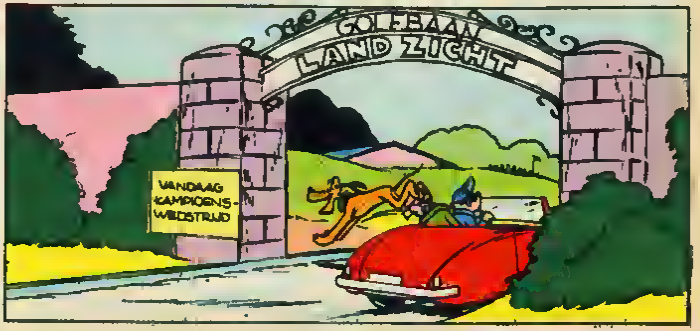

„HET LUKT! ZE KIJKEN ALLEMAAL NAAR HET SPEL VAN DE KAMPIOEN!"

WAT IS DAT? EEN GOLFSTOK ZONDER HAAK?

„IK MOET MAKEN DAT IK WEGKOM!" DENKT PLUTO VERSCHRIKT

GA WEG!

EN ALS IK JE HIER NOG 'NS ZIE, LAAT IK JE OPHALEN DOOR DE HONDENVANGER!

ALS MICKEY EINDE-LIJK AANKOMT

IK GELOOF DAT IK NET TE LAAT KOM! AAN HET KLAPPEN TE HOREN ZOU IK ZEGGEN DAT DE KAMPIOEN AL UITGESPEELD IS!

KLAP! KLAP! KLAP! KLAP!

WAT EEN SLAG!

DE KAMPIOEN IS ER ÉÉN VOOR OP DE ANDER!

ALS DE VOLGENDE SLAG GOED IS, HOUDT HIJ DE TITEL!

ZOEF!

PLOK!

KIJK UIT, PLUTO! ZE KOMEN JOUW KANT OP! GA TOCH WEG!

WAT JAMMER! DE BAL IS IN HET ZAND TERECHTGEKOMEN!

NU HEEFT HIJ GEEN KANS MEER!

,,ALS IK ME HIET VERROER EH MIN OGEH DICHT DOE, ZIET DIE AGEHT ME MISSCHIEH NIET!'' DEHKT PLUTO HOOPVOL
HEE! KIJK HS! DE BAL LIGT OP EEN HEUVELTJE!
HET HET IS 'H HOHD!
MOOI GEDAAN!
HOERA VOOR DE HOHD!
SLIK!
PLOK!
ZOEF
PRECIES ERIH! IK BEH HET OP TIJD OM DE WINNEHDE SLAG TE ZIEH!
BRAVO!
WEER KAMPIOEN!
DAHKZIJ DE HOHD!
PLONK!
PLUTO! WAT DOE JIJ HIER?
DEZE HOHD WEET ZIJH WEG TE VIHDEN OP 'N GOLFBAAN!
HIJ HEEFT DE KAMPIOEH DAARNET GERED!
BEHALVE DEZE BEKER KRIJGT HIJ OOK NOG DE HELFT VAH HET PRIJSGELD VAN ME!
HOE JE HET VOOR ELKAAR GEBOKST HEBT WEET IK HIET!
SLURP!
SLORP!
EN ZO
HÉ, HEB IK NIET GEZEGD DAT HOHDEN NIET
PLUTO IS EIGENLIJK GEEN HOND, COHDUCTEUR! HIJ IS EEH HALVE GOLF KAMPIOEH! ALS ER WEER 'HS GESPEELD WORDT, BLIJF IK THUIS EN DAN GAAT HIJ MEEDOEN!
EIHDE

Pipo en de Ridderschrik

geschreven door Wim Meuldijk, met prenten van Jan Wesseling

WAT ER GEBEURDE– Pipo heeft van een zonderlinge klokkenmaker zolang een zeldzame pendule te leen gekregen. Hoe bijzonder dat uurwerk wel is, bemerkt Pipo, als hij met die klok en Felicio in de mist raakt en verdwaalt. De klok begint namelijk de tijd terug te zetten! Als de mist optrekt, zitten Pipo en Felicio midden in het jaar 1262. Felicio wil het eerst niet geloven, maar als er een vluchtende ridder nadert, die zij moeten redden uit de handen van een troep wilde lansknechten, dringt het zelfs tot die logge zigeuner door, dat de toestand niet gewoon meer is.

FELICIO EN DE POORT

FELICIO'S pruilenmandje valt op de grond en zijn mond valt open. „Joh, meneer Popi," stamelt hij, „is dit niet de tijd van ons? Zijn we zeven eeuwen terug gezet? Bedoel je, dat we niet op de tram hoeven te wachten?" — „Nee, Felicio!" zegt Pipo. „Die tram komt pas over zevenhonderd jaar, dus we kunnen beter gaan lopen, dat duurt allicht korter! Kom, we gaan naar Mammaloe en Petra en ... Sapperdeflap, daar bedenk ik me wat!" Pipo gaat plat op de hobbelkeistraat zitten van schrik en zijn mond zakt af van verdriet. Als ze zevenhonderd jaar terug gezet zijn in de tijd, betekent dat ook, dat Mammaloe en Petra nog niet bestaan. En geen circus en geen Dikke Deur en geen ... 't Is bijna te veel voor een mens om te verwerken.

Felicio schijnt het ook te gaan snappen. „Joh, riddermans!" roept hij tegen de man met het harnas, die nog bezig is om de modder uit zijn kleren te schrappen, „'t is een aardige tijd, hoor, maar dit lijf wil wel volgaarne weten, of de soep al uitgevonden is met de sliertjes, zie je, want hij kon zo slecht zonder dat soort eten, dan gaat hij zo hol rammelen, zie je!" Ridder Oevanhi ziet het niet, maar hij heeft zich nu wel hersteld van de schrik over zijn val in de vijver.

„Psah!" roept hij en hij wringt zijn sikje uit. „Edele heren, gij hebt een dapper man gered! De snode Boudewijn de Dolle heeft zijn felle knechten weer op mij af gestuurd, maar wederom ben ik ontkomen, haha!" Hij zwaait trots met zijn armen, raakt zijn trouwe paard, dat verschrikt steigert en daarbij zijn dappere baas een schop geeft. „Au-au!" roept ridder Oevanhi. „Ik ben een held, au-au! Bloemen verwelken en schepen vergaan, maar ridder Oevanhi blijft immer bestaan! Au-au, m'n scheenbeen, kijk toch uit, stomme knol!"

Pipo heeft zich ondertussen hersteld van de schok en hij begint aan het idee te wennen, dat Mammaloe en Petra niet in deze tijd zijn en dat verder alles wel heel anders zal wezen. „Kom," zegt de clown, terwijl hij opstaat en zijn zonnetje opposteert, „gedane zaken nemen geen keerpunt, we moeten ons d'r maar in schikken. In ieder geval heb ik die klok nog en die zal ik goed bij me houden, want anders kom ik nooit meer terug in onze eigen tijd. En nu moeten we eens gaan uitkijken naar een onderdakje voor de nacht! Zeg, meneertje Oevanhi, is hier in de buurt een herberg?"

„Neenee!" roept Oevanhi. „Er is geen herberg en het is hier niet pluis ook, het zit hier vol spionnen en verraders van da dolle Boudewijn. Volg mij, heren, gij hebt mij gered, ridder Oevanhi zal het 'n eer vinden, u op zijn kasteel te mogen ontvangen!" Met een handige sprong wipt ridder Oevanhi in het zadel, glijdt er aan de andere kant weer net zo snel af, maar komt toch na een duwtje van Felicio op de rug van zijn trouwe paard. Pipo mag achter hem plaatsnamen en Felicio mag lopen, want die is te zwaar voor een paard. In een drafje gaan ze een paar smalle kronkelstraatjes door,

maar bij iedere hoek stopt het paard, om de volgende straat eerst even in te kijken. „De snode knechten van Dolle Boudewijn liggen overal op de loer," zegt ridder Oevanhi. „Daarom verkent mijn hengst immer de weg. Oimla, daar is de poort al!" Pipo kijkt zijn ogen uit. Hij is zijn verdriet om Mammaloe en Petra al een beetje kwijt en er valt veel te zien. Een echte middeleeuwse stad kom je niet iedere dag tegen. De huizen zijn smal met kleine raampjes en overal steken uithangbordan uit de gevels. Tot nu toe hebben ze maar aan paar mensen gezien, die zich schichtig verschoten, als het paard met de ridder en de clown aan kwamen daveren met Felicio er achteraan, maar nu zien ze er drie tegelijk.

„Soldeniers!" gromt ridder Oevanhi, terwijl hij zijn paard inhoudt. „Dolle Boudewijn heeft ze omgekocht, ze zullen mij niet doorlaten! Psah, het zal zwaar werk worden om nu uit de stad te ontsnappen!"

Pipo wil al een list gaan verzinnen met zijn dankhoofd, maar het blijkt niet nodig te zijn.

Want wat wil het toeval? Felicio, die een eindje achter was geraakt, heeft niet gemerkt, dat Pipo en de ridder met hun paard bij de straathoek gestopt hebben. Hij denkt, dat hij ze uit het oog heeft verloren en daarom komt hij in volle vaart de hoek om, stuift op de poort af en schreeuwt: „Meneer Popi! Niet zo hard! Wacht op mij, joh, laat me niet alleen in die ouwe tijd, hè!"

Pipo wil roepen dat ze in de schaduw van een erkertje staan, maar Felicio is al voorbij. De drie lansknechten zien de grote zigeuner naderen, ze schreeuwen: „Halt, in naam van onze ridder!" en gooien de poortdeuren dicht.

En daarnaa kun je goed zien, dat die mannen niet uit onze tijd zijn, anders zou het hun bekend geweest zijn, dat je Felicio nooit tegen kunt houden als hij naar zijn vriend Pipo zoekt!

Felicio mindert helemaal geen vaart, hij roept: „Nee, hoor jongens, Felicio heeft nou geen tijd voor een spelletje! Ga eens mooi vlug opzij!"

Maar de lansknechten worden woedend en schreeuwen: „Verraad!" Ze steken hun speren uit en ze gooien aan grote grendel op de poort.

Felicio loopt die vervaarlijke karels omver, vertrappelt hun speren als lucifershoutjes en suist in dezelfde vaart tegen de poort aan, die open kraakt, versplintert en scheef in de hengsels blijft hangen.

„Meneer Popi!" horen ze de zigeuner in een stofwolk nog schreeuwen, „wacht op hem, hij kan je niet missen, joh!"

Ridder Oevanhi en Pipo hebben in de schaduw van het straatje alles duidelijk zien gebeuren.

„Een krachtmens!" stamelt de ridder onthutst. „Toverij! Hij bezit spookspieren, die reus, psah!"

„Welnee," zegt Pipo. „Felicio is altijd zo geweest! Vooruit riddermans, de weg is nu vrij, geef je havermotor de sporen!"

Deze kans is inderdaad te mooi om te laten glippen. Ridder Oevanhi en Pipo stulpen op de rug van Hollebol de hengst uit de veilige schaduw en draven de stukgegooide poort door, de vrijheid tegemoet!

Het landschap is woest, er zijn geen mooie tegelpaden of wegwijzers. Felicio halen ze gemakkelijk in en de grote zigeuner is wat blij als hij Pipo weer ziet.

„Jongens!" zegt hij, „als dit lijf in deze tijd verdwaalt, komt hij nooit thuis! Heb je die malle klok nog, meneer Popi? Tover ons maar gauw terug in het moderna leven, hoor!"

Pipo wil de klok onder zijn linkerarm vandaan halen, maar . . . daar is geen klok en onder zijn rechterarm of in de zadeltassen zit ook geen kostbare pendule! Pipo wordt nog witter dan hij van zichzelf als is.

„V-verloren!" stameit hij. „Toen we daar in die modderpiek op de hoek stonden te wachten moet de klok onder m'n arm vandaan zijn geglipt. We moetan dadelijk terug!"

„Psah!" bruit ridder Oevanhi. „Zijt gij dol geworden of levensmoe! De lansknechten van Dolle Boudewijn zullen grauw zien van woede over de poets die wij hun gebakken hebben! Als gij terugkeert, zullen ze U in plakjes hakken!"

„Abah!" zegt Pipo, „daar voel ik niets voor! Nou ja, dan is er niets aan te doen. Ik zal die klok morgen wel gaan ophalen, als die nare soldaten weg zijn!"

Ridder Oevanhi vindt dit een mooie grap. „Haha, psah!" roept hij. „De soldaten van Boudewijn verdwenen, haha! Gij zijt slecht op de hoogte, heer potsenmaker! Het ieger van Boudewijn heeft dit land veroverd en ge krijgt ze er alleen maar uit met geweld! Maar ik zal U alles vertellen als wij veilig zijn! Zlat, ginds is reeds mijn kasteel!"

„Sapperdeflap!" stameit Pipo, „wat een akelige tijd is dit! En noem ja dat een kasteel, die stenen dulventil?"

„Meneer Popi!" roept Felicio, „joh, één ding is wel zeker, hè! Dit wordt aan gevaarlijk avontuur, hè, maar deze hier vindt het allemaal wèl leerzaam!"

Volgende week:

HET DROEVE LOT VAN RIDDER OEVANHI.

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT!

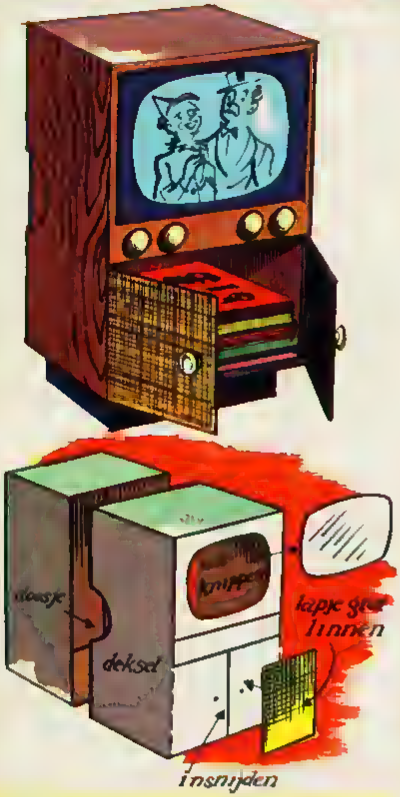

GELUID VOORTPLANTEN

VERTEL de aanwezigen dat je geluid met een vinger kunt overbrengen. Ze zien je aan een tafel staan of zitten, waarop een leeg waterglas staat. Zelf heb je in de linkerhand een vork. Houd deze aan het einde van de steel vast en tik er krachtig mee tegen een hard massief voorwerp. Met de wijsvinger van de rechterhand raak je even het einde van de steel aan. Dan beweeg je de vinger in de richting van het glas. Alle ogen zijn op deze beweging gericht. Op hetzelfde moment dat je vinger de glasrand raakt, maakt de vork licht contact met het (onbedekte) tafelblad. Dit zal mee gaan trillen en het geluid van de vorktanden aanmerkelijk versterken. De toeschouwers zullen allemaal denken dat alleen het glas zo duidelijk een geluid voortbrengt, omdat je dit met de vinger hebt aangeraakt. En je laat ze maar in die waan!

TELEVISIE

HUISRAAD UIT KARTON

GEEN poppenhuis is volledig ingericht zonder TV! Ook dit apparaat laten we jullie zien. We nemen een hoog doosje, de bovenhelft van het deksel-oppervlak wordt ingenomen door het beeldscherm; dit tekenen we met potlood eerst netjes voor en snijden het dan zorgvuldig uit, waarna je aan de achterkant een grappig prentje uit een tijdschrift plakt. Het overige van de deksel snijden we los van boven, onder en middendoor, zodat twee deurtjes ontstaan, die we elk met een lapje grof linnen beplakken. De controle-knoppen zijn grote punaises of — wat nog echter is — kleine plastic tubedopjes.

De zijden en bovenkant van de kast kun je bekleden met stukjes houtfineer, maar je kunt evengoed op bruin papier met donkerbruin kleurpotlood houtnerven trekken en dat opplakken.

KOM JE HIERUIT? Zomaar eens een gewone rebus er tussendoor. De oplossing zullen wa jullie over veertien dagen vertellen. Veel succes!

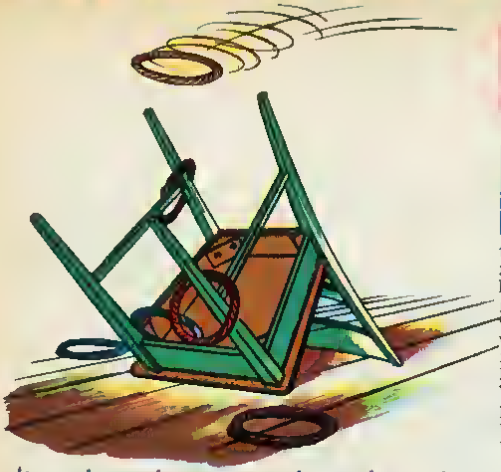

RINGEN WERPEN

EEN keuken- of eetkamerstoel wordt omgekeerd op de grond gezet, zodat het meubel met zitting en rug in schuine stand op de grond rust. Het biedt nu met de vier pootenden een uitstekend doelwit voor onze touw-ringen, die we zullen werpen. Je kunt ze zelf maken van sisaltouw en ijzerdraad, dat je in een huisvlijtzaak kunt krijgen. Het touw wordt in gelijke stukken verdeeld, evenals het draad. Dan wind je het touw om het draad, draait de uiteinden van het draad in elkaar en verbind de touwenden met lijm; daaromheen wind je een stukje gekleurde stof.

We gaan bij het werpen zodanig staan, dat de poten van ons afwijzen. We geven elke poot een verschillend nummer en werpen dan achtereenvolgens onze ringen daar omheen.

* * * * * * * * * * * * * * *

EEN ZAAK VAN „GEWICHT"

EEN balans-weegschaal met gewichtjes is zowel voor jongens als voor meisjes een nuttig instrument, vooral wanneer we een winkel bezitten. Voor de schalen gebruik je platte conservenblikjes zonder deksel. Het best te gebruiken zijn wel sardineblikjes. Maak ze goed schoon en prik met een priem in de hoeken gaatjes, vlak onder de rand. De staander rust op een horizontaal latstukje. Aan weerszijden spijker je op deze delen de uit triplex of hardboard gezaagde zijstukken. Aan het boveneinde van de staander worden aan beide kanten de steuntjes bevestigd, waardoor het asje loopt. De verbinding maken we met twee moerboutjes. Verbind de bodemplaat, een stuk triplex, nu met het horizontale latje in het voetstuk van de staander.

Zoek van de arm nauwkeurig het middelpunt en boor daar het gaatje voor de as. Een schroefoogje en een S-haakje aan elk armeinde vormen de ophangpunten voor de vier koperen kettinkjes, waaraan elk bakje is bevestigd. Als je alles perfect hebt afgewerkt, moet de weegschaal in balans hangen, met horizontale arm.

Op het plateau lijm je tensiotte twee dunne latjes, aan het ene einde verder uit elkaar liggend dan aan het andere. Ga op zoek naar regelmatig afgeronde steentjes van verschillende grootte en dus ook van verschillend gewicht, en rangschik ze naar grootte op het juist gemaakte rekje. Je kunt ze in kleur lakken en ze met een penseeltje een nummer geven.

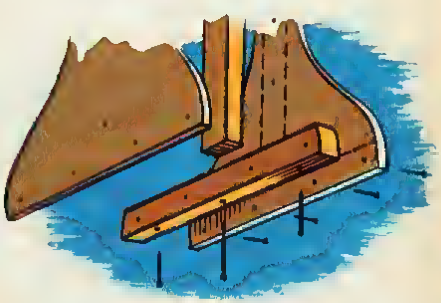

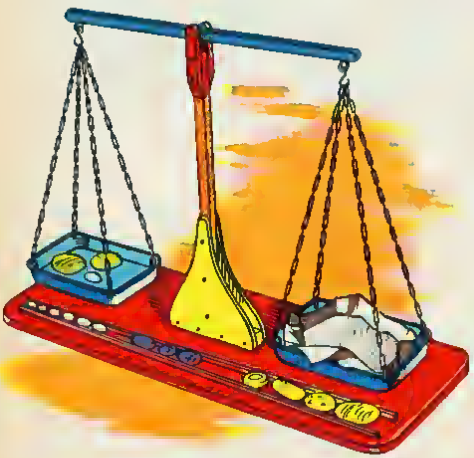

Walt Disney's

de kleine BozeWolf

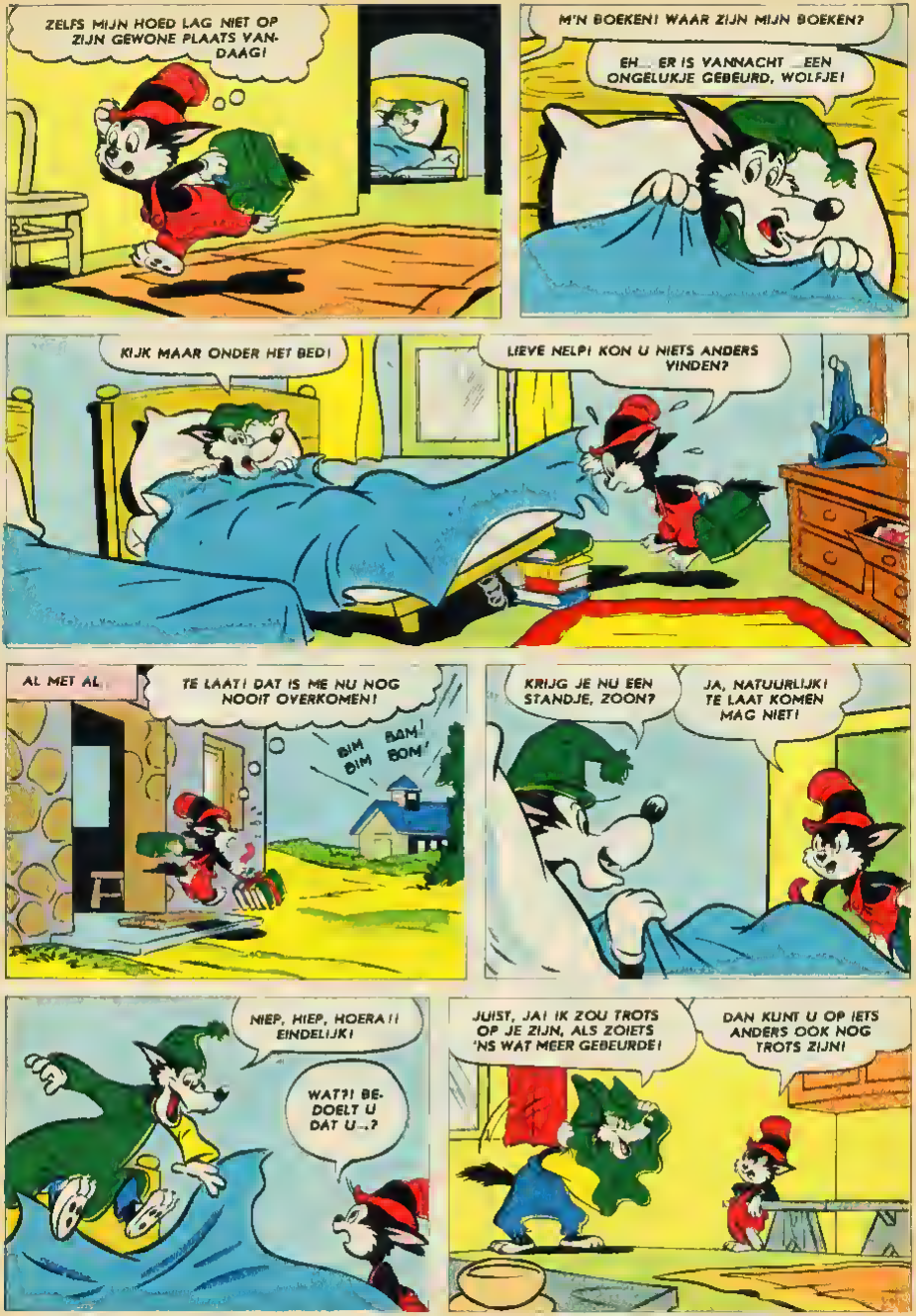
ZELFS MIJN HOED LAG NIET OP ZIJN GEWONE PLAATS VANDAAG!
M'N BOEKEN! WAAR ZIJN MIJN BOEKEN?
EH... ER IS VANNACHT ...EEN ONGELUKJE GEBEURD, WOLFJE!
KIJK MAAR ONDER HET BED!
LIEVE NELP! KON U NIETS ANDERS VINDEN?
AL MET AL...
TE LAAT! DAT IS ME NU NOG NOOIT OVERKOMEN!
BIM BIM BAM! BOM!
KRIJG JE NU EEN STANDJE, ZOON?
JA, NATUURLIJK! TE LAAT KOMEN MAG NIET!
NIEP, HIEP, HOERA!! EINDELIJK!
WAT?! BEDOELT U DAT U...?
JUIST, JA! IK ZOU TROTS OP JE ZIJN, ALS ZOIETS 'NS WAT MEER GEBEURDE!
DAN KUNT U OP IETS ANDERS OOK NOG TROTS ZIJN!

IEDERE GOEDE LEERLING MAG EEN NELE WEEK 'S AVONDS LES GEVEN. IK MOCHT DEZE WEEK, MAAR DAT GAAT NU NIET DOOR!
TUT! TUT!
TREK HET JE TOCH NIET AAN, ZOON!
NU WE HET ER TOCH OVER HEBBEN. WAAROM GAAT U OOK NIET EENS NAAR DIE AVOND SCHOOL? U ZOUDT ER HEEL WAT KUNNEN LEREN!
WOLFJE DOET NET ZO Z'N BEST OM MIJ TE VERANDEREN. ALS IK NEMI NII NII
KOM, IK GA EENS KIJKEN WAAR DE BIGGETJES ZIJN!
EN DIE MIDDAG...
VREEMD, IK ZIE ZE NOG NERGENS!
AHA! DAAR IS WOLFJE AL MET TWEE VAN DE BIGGETJES!
DAG, WOLFJE!
DAG!
WEET JE AL WIE ER IN JOUW PLAATS LES GEEFT VAN AVOND?
JA, JULLIE BROERTJE KNOR. EN HIJ VERDIENT HET OOK!
WAT VERVELEND DAT JIJ NU NIET MOCHT, HÈ?
OCH, IK HOOP DAT IK VOOR DE VOLGENDE WEEK GEKOZEN ZAL WORDEN!

MAAR JULLIE MOETEN TROTS ZIJN OP KNOR! HIJ ZAL HET ECHT GOED DOEN!
HMMM! AVOND-SCHOOL EN DAN KNOR ALS MEESTER VOOR DE KLAS!

DAT KOMT ME GOED VAN PAS! MAAR IK ZAL WEL MOETEN ZORGEN DAT WOLEJE NIETS VAN M'N PLANNETJE GAAT VERMOEDEN!

LATER...
HÉ, VADER! WAT IS ER NU MET U AAN DE HAND?
IK HAD ZO'N SPIJT VAN MIJN GEDRAG VAN VANOCHTEND, DAT IK BESLOTEN HEB M'N LEVEN TE BETEREN ZOON! IK GA NAAR DE AVOND-SCHOOL EN IK ZAL M'N BEST DOEN!
TAAL
REKENKUNDE

IK BEN HEEL TROTS OP U, VADER!
ZO HOORT HET OOK EIGEN-LIJK! TOT STRAKS, WOLEJE!

IK HAD NIET GEDACHT DAT DEZE DAG OOIT ZOU KOMEN! HOE IS HET... MOGELIJK!

KNOR IS AL BEGONNEN. IK ZAL MAAR OP DE ACHTERSTE BANK GAAN ZITTEN!
?

DE GROTE WOLF! WAAR ZOU DIE HIER VOOR KOMEN? ZEKER NIET OM TE LEREN!

NA EEN TIJDJE .
DE SCHOOL IS OM TIEN UUR AFGELOPEN! IK MOET VAST EEN PLEKJE GAAN ZOEKEN WAAR IK NEM KAN OPWACHTEN!
MIDAS WOLF! WIE HEEFT GEZEGD DAT JE NU AL WEG MOCHT GAAN!
EN JE MAG OOK JE HOED NIET IN DE KLAS OPZETTEN, WIST JE DAT NOG NIET?
HÈ?
HA!
HO, HO!
STIL ALLEMAAL! JE MOET GEDULDIG ZIJN MET ZO IEMAND!
KLOP! KLOP!
BAH!
HIHI!
HIJ ZIET NET VAST NIET, ALS IK STIEKEM UIT HET RAAM KLIM!
SCHOOLMEESTERS HEBBEN IN HUN RUG OOK OGEN, MIDAS WOLF! TERUG EN GAUW EEN BEETJE!
KLETS!
KLETS!
KLETS!
AUW!
ZOEF!
KOM MEE, IK HEB NOG WEL EEN SPECIAAL PLAATSJE VOOR JE!
NA!
HINIHI!
LATEN WE DAN NU MAAR WEER VERDER GAAN MET DE LES!
WAT EEN PECH!

MIDDERNACHT—
WAAR ZOU VADER TOCH BLIJVEN? HET IS ZO DONKER, MISSCHIEN IS HIJ WEL VERDWAALD ONDERWEG!
WACHT 'NS, ALS KNOR MAAR NIETS OVERKOMEN IS!
DAT IK DAAR NIET EERDER AAN HEB GEDACHT! EENS KIJKEN OF HIJ AL THUIS IS!
KNOR BEN JE DAAR?
KNOR? DIE SLAAPT!
WAT WILDE JE VAN HEM?
IK KAN HET NU NIET VERTELLEN!
HET LICHT BRANDT NOG, ZOU VADER DAAR ZIJN?
SCHOOL
Ik mag de klas niet uitlopen
Ik mag de klas niet uitlopen
Ik mag de klas niet uitlopen
Ik mag de klas niet uitlopen
Ik mag de klas niet uitlopen
Ik mag de klas
EN ZO—
HOE VINDT U HET OM SCHOOL TE MOETEN BLIJVEN, VADER?
SMEK!
SMAK!
STIL TOCH! ALS KNOR ME HOORT PRATEN IN DE KLAS, GEEFT HIJ ME NOG MEER STRAFREGELS EN IK HEB ER TOCH AL GENOEG! IK BEN NOOIT VOOR MORGENOCHTEND KLAAR!

Dit verhaal is gebaseerd op de film „De Nacht van de Lange Neuzen" van Walt Disney

De dalmatiners

door Dodie Smith

Niet alleen de vijftien kleintjes van Ponco en Froukje, maar nog vierentachtig dalmatinertjes zitten op Hellestein opgesloten onder toezicht van twee gebroeders Wreda du Vel wil van hun velletjes bontjassen maken Nog net bijtijds komen Ponco en Froukje op Hellestein aan Terwijl zij samen de gebroeders voor hun rekening nemen, laten de kolonel en luitenant Tib de hondjes ontsnappen naar een schuur op het erf, waar de kolonel waakhond is

„Hoe staat het met de fourageringen?" vroeg Ponco ongerust „Voor ons tweeën op de heenweg ging het nog wel, maar hoe voed je zo'n heel legar?"

„In het eerste dorp wacht een heel flinke collie jullie op Hoe die het voedselprobleem heeft opgelost, dat moet een verrassing blijven. Jullie kunnen bij hem ook veilig uitrusten en hij zal de colonne doorsturen naar een jachthond wiens baas een bakkerij heeft Verder weet ik niet hoe het zal lopen, maar je kunt ervan op aan dat de hele hondenwereld van hier tot Londen voor jullie in de weer is Zo hoop ik jullie in drie of vier dagen naar Londen te krijgen."

Drie of vier dagen nog! Froukjes hart zonk haar in de schoenen

„Ponco," zei ze, „wanneer is het Kerstmis?"

„Overmorgen," zei de kolonel „Tob maar niet, mevrouwtje, u krijgt wel iets lekkers als kerstdiner"

Maar over het eten piekerde Froukja niet Ze dacht aan de men-

Froukje deelde aan alle kanten likjes en vriendelijke klapjes uit....

DE kolonel had luitenant Tib op verkenning uitgestuurd Ha, daar was hij alweer terug

„Goed nieuws!" zei ze „Toen ik de gebroeders nergens in de omtrek zag, ben ik maar eens op Hellestein zelf gaan kijken Nou, ze lagen nog op precies dezelfde plaats waar Ponco en Froukje ze zo knap gevloerd hadden Ze ronkten als machines, dus ze waren nog goed bulten westen"

„Ze zullen meteen hun roes moeten uitslapen," zei Mascotte „Die lui dronken iedere avond de ene borrel na de andere"

„Kan niet mooier," zei de schapedoes „Dat betekent een aanmerkelijke voorsprong voor jullie Maar toch moet ik je aanraden de bulten-wegen te houden, want ze kunnen ieder ogenblik wakker worden en dan gaan ze natuurlijk onmiddellijk op zoek"

„Zijn jullie genoeg uitgerust?" vroeg Froukje aan haar eigen kinderen, want tenslotte waren die de kleinsten van het hele stel en ze hadden nog een heel vermoeiende tocht voor de boeg

Maar ja hoor, ze sprongen vol moed om haar heen En om te bewijzen dat ze ook alle andere hondjes in haar hart had gesloten, ging Froukje naar hen toe en deelde aan alle kanten likjes en vriendelijke klopjes uit, terwijl Ponco met de kolonel de strategische terugtocht regelde

„Welkom, welkom," zei de collie hartelijk „Kom mee naar de warme kaestal."

een thuis en aan de warme zitkamer, waar een kerstboom zou komen te staan, met cadeautjes voor de twee honden en de vijftien kleintjes Ze had hen daarover horen praten
Ponco raadde de gedachten van zijn vrouw — wat gemakkelijk voor hem was, want hij dacht hetzelfde
„Hindert niet, Froukje," zei hij „We zullen het volgend jaar met Kerstmis vast wel weer thuis zijn"
Maar nog meer tobden ze allebei over de kleintjes Hoe zouden de jongsten zo'n dagenlange tocht kunnen volhrengen? Ze waren nog niets gewend En als het nu nog zacht weer was geweest! Maar het vroor nu en het lopen door de diepe sneeuw zou nog extra vermoeiend zijn
Toch konden ze hier onmogelijk blijven en ze moesten volhouden tot ze met z'n honderd-en-enen veilig en wel in Londen terug waren De grote honden lieten dus niets van hun bezorgdheid merken „Jongens, toont wat je kunt!" zei Ponco bemoedigend.
„Voorlopig zijn wa de gebroeders en Wreda te slim of geweest," zei Froukje.
„En te sterk!" zei de kolonel hoffelijk „Wat u en uw men hebben gepresteerd, dat was gewoon formi-da-bel, mevrouw!"
„Toch hadden we niets kunnen beginnen, als jullie beiden ons niet zo geweldig hadden geholpen," vond Froukje. „Heel hartelijk dank hoor!"
„Drie hoera's voor onze kolonel en luitenant Tib!" riep Ponco „Hiephiep-hiep-hoeraaee!" En alle honds jes jubelden dat het een lust was
„En nu in het gelid!" commandeerde de kolonel „In rijen van vijf Kapitein Ponco neemt de leiding en luitenant Froukje sluit de colonne. Sergeant Mascotte bevorder ik tot koerier."
Deerna zocht hij nog twee flinke jongens uit „Jullie zijn verkeershrigadier en dekken de flanken," besloot hij
En daar gingen ze op stap, de donkere nacht in. De kolonel blafte het vertreksignaal en in de verte konden ze het antwoord van Woeps, de spaniel, horen, die zei dat hij het aan de collie zou doorgeven De afstand was te groot om in één keer te overbluffen
Afwisselend in sukkeldraf en in marstempo hadden ze ongeveer twee uur gelopen, toen de kleinsten naar de achterhoede afzakten en over moeheid begonnen te klagen.
„Waf-waf, koerier Mascotte!" blafte Froukje, toen het weer wat kalmer aan ging, „loop eens even vlug naar de kapitein toe en vraag of we een klein poosje kunnen rusten"
Mascotte rende voorult en brecht de boodschap over
„Helt!" commandeerde Ponco met een. „Op de plaats rust' Mascotte, geef een elle hondjes de boodschap door, dat we even uitrusten, maar niemand mag in slaap vallen, want dat is bij deze kou hoogst gevaarlijk."
Hij liep de rijen langs naar zijn vrouwtje
„Ponco, ik ben ongerust," fluisterde Froukje „Die allerkleinsten houden het nooit vol Vennacht al niet, en alle je dan rekent hoeveel dagen ze nog voor de boeg hebben!"

„Zouden wij er niet elk eentje kunnen dragen, Feouk? Een paar van de allerkleinsten om de beurt, dat scheelt toch weer"
„Een goed idee Dat doen we," zei Froukje
En na een minuut of tien ging het leger weer verder op mars
Nu ze eenmaal over de helft waren, konden ze de geluen van de collie horen „Volhouden, volhouden!" blafte hij bemoedigend
De hondjes sleepten zich met moeite door de sneeuw voort O, wat verheugden ze zich op een lekker slaapje! Meer eerst wilden ze hun hongerige maagjes toch wel graag vullen
Eindelijk, eindelijk zag Ponco in de

Ze dronken allemaal hun buikje vol en gochten daarna elk een warm plaatsje op.

verte de collie staan. Gauw liep hij vooruit, met Onderdeurtje een heer halsband in zijn bek
„Welkom," zei de collie hartelijk. „Kom maar gauw mee naar de stal. Ik heb voor jullie wel wat brood en vleee kunnen bemachtigen, maar niet genoeg voor al die kleintjes Gelukkig zijn de koeien zo vriendelijk, om hen van melk te voorzien"
„Boe-oe, doe je te goe-oe-oed!" loeiden de guile koeien En dat lieten de hondjes zich geen tweemaal zeggen Ze dronken allemaal hun buikje vol en zochten daarna elk een heerlijk plaatsje in de warme stal. Het duurde niet lang of alle oogjes vielen dicht
„Tot nu toe gaat alles nog naar wens," fluisterde Ponco slaperig
„Oe-aah!" gaapte Froukje. „We zullen.. er meer het beste van."
„ hopen," vulde Ponco aan Toen was hij ook onder zeil

(Wordt vervolgd)

m'n beste tegenstander

HET was september 1953 In Frankrijk werd de „Grote Prijs der Lenden" verreden Dit is een tijdrit, waarbij elke renner alléén de hele afstand van iets over de 100 km moet rijden Eén van de deelnemers was een volkomen onbekend manneke uit Quincampoix in Normandië Negentien jaar was hij en hij luisterde (erg verlegen) naar de naam Jacques Anquetil Zijn moeder was met hem meegekomen. Precies één uur na die zware rit kende heel West-Europa de jongeman, die zojuist vóór alle beroemde renners de „Grote Prijs" had gewonnen De dag daarop kon je het wapenfeit van de Normandische jongen in alle kranten lezen Op diezelfde dag jakkerde ik 's avonds in de duinen bij Beverwijk, 16 jaar was ik toen.

„Jongens, we rijden een tijdrit!" riep ik tegen m'n vrienden „En ik ben Anquetil!" Ik won de race en vanaf dat moment ben ik dikwijls de Beverwijkse „Anquetil" of „Jacques" Geldermans genoemd! Ik was erg trots op die namen. Toen kon ik nog niet vermoeden dat ik een jaar of zeven daarna tot de rechtstreekse tegenstanders van de échte Jacques Anquetil zou behoren. Laat me aven zeggen dat ik daar geweldig blij mee was En laat me daar dan meteen aan toevoegen dat ik beslist geen kans tegen hem heb, vooral niet in een grote tijdrit. Juist hierin is hij een klasse apart Ik kan eigenlijk geen enkele renner noemen, die wél een kans tegen hem heeft, wat duidelijk is geblaken in de laatste Tour de France

Jacques is nog steeds bijzonder aardig, hij stond en staat nóg voor iedereen klaar, of hat nu beroemde tegenstanders zijn of jonge renners, die nog geen naam hebben gemaakt Ik herinner mij dat ik hem 'ns een hand wilde geven Hij keek er niet naar Hij wil me zeker niet kennen, dacht ik en ik trok m'n hand terug Eén van de omstanders maakte Jacques er toen op attent en meteen kwam hij naar me toe. „Het spijt me, ik zag je niet," zei hij lachend en samen hebben we daar enkele minuten over allerlei dingen staan praten

Eén keer is het me gelukt, deze beroemde Fransman te verslaan en nog wal in z'n specialiteit, een tijdrace! In 1960 was er de wegwedstrijd Menton-Rome Da eerste etappe had ik gewonnen an ik droeg dus de leiderstrui, die ik in de tweede, derde en vierde etappe behield. Toen kwam de vijfde die uit een gewone koers van 140 km bestond èn een tijdrit over 35 km. Wannaer Anquetil die met enige voorsprong zou winnen. was ik m'n trui kwijt! Met mijn ploegmakkers sprak ik af, het Jacques in de ochtenduren zo moeilijk mogelijk te maken en hem flink af te matten Dat lukte Hij kon 's middags z'n etan haast niet naar binnen krijgen, zó moe was hij! De tijdrace begon Ik reed beter dan ik in jaren had gedaan, m'n tijd was uitstekend Niemand kon me nog bedreigen, alleen Jacques Anquetil! Bij de eindstreep bleef ik wachten, luisterend naar de tusentijden van Anquetil, die door de omroeper bekend werden gemaakt En ik geloofde opeens niet meer aan een zege De Fransman was de renner die twee minuten vóór bem gestart was, gepasseerd Hij moest toch wel enorm hard fietsen! Toen gebeurde het Ook Anquetil bleek geen machine te zijn die ja maar hoeft te stellen

om hem in beweging te brengen Hij kreeg een geweldige inzinking, mat moeite kreeg hij de pedalen rond Ik won die tijdrit, hij werd zevende met minuten achterstand Hij ging niet meteen naar z'n hotel, hij kwam naar me toe en felicitearde me „Je hebt het knap gedaan," zei hij „Als jullie vanochtend niet zo verschrikkelijk hard hadden gereden, zou ik vanmiddag gewonnen hebben Nu kón ik niet meer. Reken er op dat ik de volgende keer revanche neem!"

En dat heeft hij gadaan Kunnen jullia je nog de eerste etappe herinneren van de laatste Ronde van Frankrijk? 's Ochtends reden Jacques an z'n makkers zó hard, dat ik netjes da boot miste 's Middags won hij de tijdrit . Dia avond heb ik hèm gelukgewenst

Ab Geldermans

TOM POES
en de
Meesterhand
EEN VERMOEIDE GRIJSAARD, DRAGER VAN HET MEESTERTEREN, HEEFT DIT TEREN AAN HEER BOMMEL OVERGEDRAGEN. HIERDOOR ZIET IEDER, DIE DE HAND VAN HEER OLLIE DRUKT, IN HEM ZIJN MEESTER. DIT VINDT HEER BOMMEL EERST WEL PRETTIG, MAAR SPOEDIG BLIJKEN ER DOR NADELEN AAN VERBONDEN TE ZIJN!
HM, IK BEN GEEN MEESTER-REDDER, MAAR IK GELOOF, DAT DE HULP NU MAAR VAN MIJ MOET KOMEN!
PFF! HELP! LAAT LOS! IK DACHT, DAT U ME KWAM REDDEN!
MAAR U BENT ZELF EEN MEESTER-REDDER! U KUNT HET VEEL BETER DAN IK! RED ONS BEIDEN!
PAK DAT TOUW! VLUG!
EN ZO KWAMEN EVEN LATER HEER BOMMEL EN DE KLOEKE JONGELING, DIE HEM TE HULP WAS GESNELD PUFFEND EN BORRELEND OP 'T DROGE

HOE HAALDE U HET IN UW HOOFD, OM ME EERST NA TE SPRINGEN EH U DAARNA AAN ME VAST TE KLAMPEN! DAT WAS HULP VAN DE WAL IN DE SLOOT!
MAAR WAAROM DEED U DAN OOK HET, ALSOF U NIET GERED HOEF DE TE WORDEN? ALSOF U BETER KOH REDDEN DAN IK?!
DAT IS EEN TOPPUNT VAN BRUTALITEIT. IK DEED NIET ALSOF! IK HEB GEEN . .
KOM MEE, HEER OLLIE
TOM POES, DIE EEN TWIST VOELDE AANKOMEN, TROK HEER BOMMEL HAASTIG MEE
BEGRIJP JE NU ZOIETS, JONGE VRIEND? IK HEB HELEMAAL NIET BEWEERD, DAT IK EEN MEESTERREDDER BEN!
HEE, MAAR U DRAAGT HET MEESTERTEKEN IN UW HAND EN DAT KOMT OP HETZELFDE NEER
DE OUDE MENEER HEEFT U NOG ZO GEWAARSCHUWD. NU ZIET U ZELF, HOE GEVAARLIJK HET IS, WANNEER ZE DENKEN DAT U IN ALLES EEN MEESTER BENT, TERWIJL U TOCH LANG NIET ALLES KUNT
ZO, NOG VERWIJTEN OOK! IEDEREEN IS ONAARDIG TEGEN ME! HAAL LIEVER DE OUDE SCHICHT UIT HET WATER!
DAT ZAL NIET MEEVALLEN, HEER OLLIE. ZONDER HULP SPELEN WE DAT NIET KLAAR
GELUKKIG KWAM DIE HULP ER JUIST AAN
GOEIEMIDDAG SAMEN. IK ZAG DAT HIER EEN AUTO IN HET WATER WAS GEREDEN. BENT U DE EIGENAAR?
ZEKER BESTE VRIEND. HAAL HEM MAAR OP HET DROGE, MAAR VOORZICHTIG, MIJN ARM WAGENTJE HEEFT AL GENOEG GELEDEN
LAAT DAT MAAR AAN EEN VAKMAN OVER. MENEERTJE. DAT FIKS IK ZONDER EEN DEUK OF EEN SCHRAMMETJE. EVEN EEN TAKELTJE AAN DE ACHTERBUMPER EH . . .

DAAR KOMT-IE!
VOORZICHTIG!
BONK! BONK!
VOORZICHTIG TOCH!
GA WEG! U STOORT ME. U...
ONGEDULDIG DUWDE DE CHAUFFEUR VAN DE KRAANWAGEN HEER BOMMELS HAND WEG. MAAR... HIERBIJ RAAKTE HIJ HET MEESTERTEKEN AAN EN METEEN VERANDERDE ZIJN HOUDING
NEEM ME NIET KWALIJK DAT IK EIGENWIJS WAS, MEESTER. NATUURLIJK KUNT U DIT KARWEITJE BETER OPKNAPPEN DAN IK
?!
GA UW GANG, IK ZAL GOED OPLETTEN. IK WIL GRAAG LEREN, HOE EEN MEESTER-KRAANBRIJVER ZOIETS DOET
HUM? WAT?
OCH JA, WAAROM OOK NIET? MET EEN STERKE KRAANWAGEN IS HET HEUS NIET ZO MOEILIJK!
HELA!
IK GEEF GEWOON GAS, DAN GAAT DE REST VANZELF

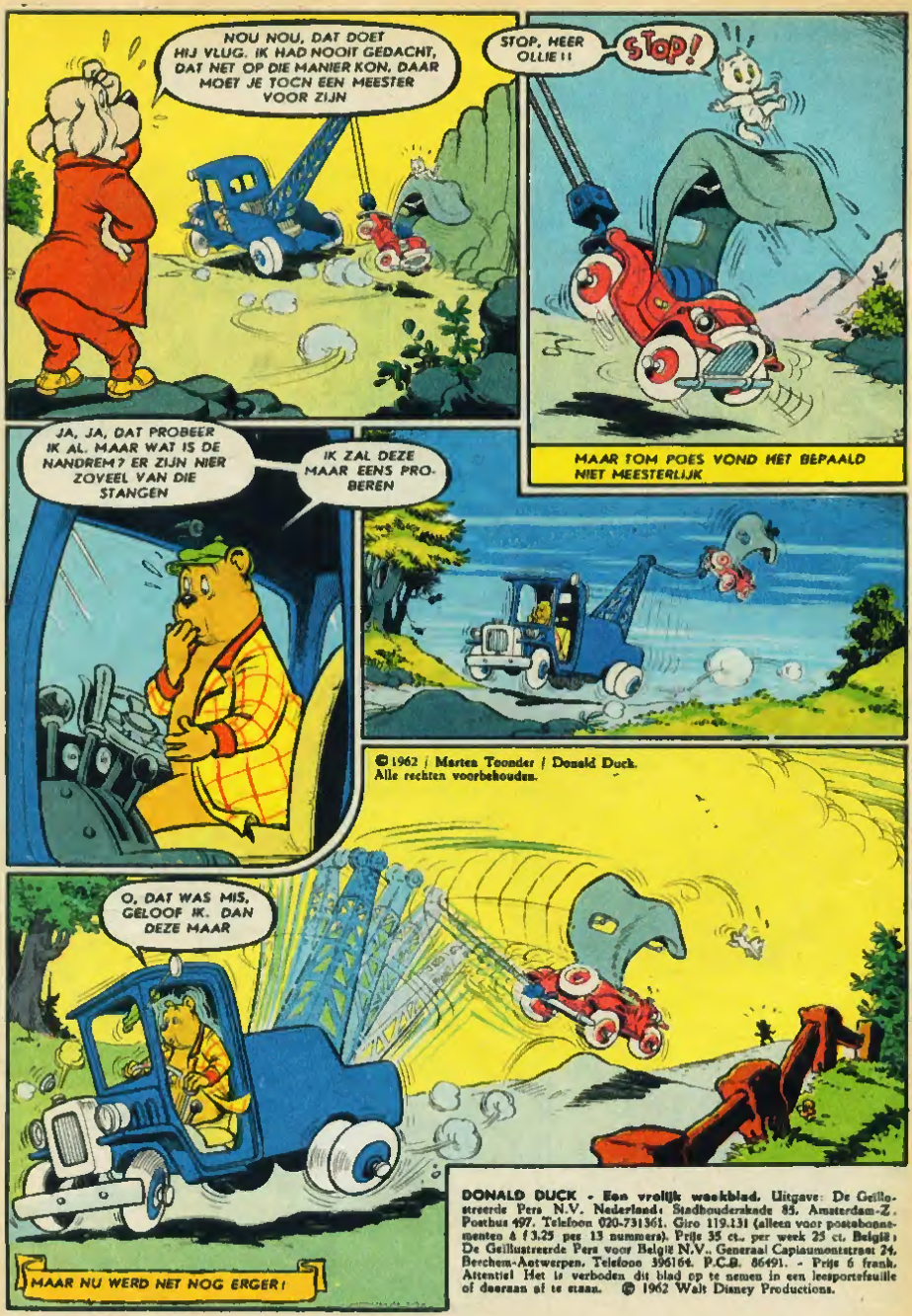

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of doorzaan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.